

1953

23/2 67: 1. beh. af f. t. l. vedr. en trafikkommission.

1954

[Niels Westarby.]

selve kommissoriet, og vi er særdeles tilfredse med initiativet til at nedsætte kommissionen.

Ministeren for offentlige arbejder (Horn): Må jeg indlede med at gøre nogle bemærkninger om de synspunkter, det ærede medlem hr. Niels Westarby fremsatte om den måde, hvorpå vi har tænkt os kommissionen sammensat. Det vil jo altid være sådan, når man forbereder en kommission, at man skeler til de to generelle muligheder, der findes, og som her blev nævnt. I dette tilfælde, hvor der er al grund til at antage, at der vil blive anlagt en række forskellige politiske vurderinger i kommissionsarbejdet, tror jeg, det vil være nyttigt, at selve kommissionen og dermed det resultat, den kommer til, har nogen, for ikke at sige en ikke ringe føling med de politiske muligheder, der måtte foreligge, når den kommer med sine indstillinger. Det er en erfaring, som jeg mener at have gjort her i dette hus igennem mange år, at når det drejer sig om noget så politisk præget som dette, vil denne fremgangsmåde være hensigtsmæssig. Der vil være andre tilfælde, hvor man ville bruge den svenske form, som det ærede medlem her nævnte, med en ekspertkommission, der undervejs lod sagen gå til høring hos de interesserede parter med flere. Det er altså motiveringen for, at vi har placeret os på det standpunkt, at politikere fra folketingets partier går ind i kommissionen.

Dertil vil jeg gerne føje, at vi i høj grad forudsætter, at kommissionen vil gøre brug af eksperter. Der kommer jo inden så forfærdelig længe til at foreligge en betænkning fra det såkaldte baneudvalg, som i høj grad har kigget på de egnsplanmæssige problemer; der bliver nok ikke så forfærdelig meget at gøre på det felt. Jeg kender ikke resultatet af baneudvalgets arbejde, men jeg mener at vide, at man i høj grad har arbejdet ud fra den forudsætning, at man skulle undersøge behovet på egnsplanbasis og summere det op på landsplanbasis, og jeg vil da regne

med, at kommissionen vil studere dette materiale ret nøje. Jeg vil også tro, at kommissionen vil gøre brug af de eksperter, som har arbejdet med disse problemer i længere tid. Det er muligt, at enkelte af dem er de samme som de embedsmænd, jeg ville bede om at træde ind i kommissionen; men ellers er det jo meningen, som det er formuleret i lovforslaget, at kommissionen skal være frit stillet med hensyn til at tilkalde bistand og søge oplysninger om hele det område, der her er tale om. Der er for så vidt mange, der kan høres, mange, som kan bidrage med stor viden og indsigt, og når det drejer sig om lands- og egnsplanlægning, råder også boligministeriet over mange sagkyndige, som kan være til stor nytte for kommissionen.

Må jeg derefter sige tak til partiernes ordførere for den velvilje, lovforslaget er mødt med. Jeg skal kun gøre nogle enkelte bemærkninger om de særlige forhold, der er blevet nævnt. Det blev sagt, at det er noget sent, lovforslaget kommer. De, der synes, det er for sent, kan jo kun beklage, at de ikke har gjort noget for at få det fremmet noget før. Der har jo været al mulig lejlighed til at fremsætte lovforslag herom her i tinget for længe siden, hvis man havde ønsket det. Jeg tror nu ikke, der er sket så forfærdelig stor skade ved, at det har ventet, for der er jo en vis rationalisering i gang på alle felter. Konkurrencen mellem offentlige og private transportmidler gør, at man her i landet så lidt som andre steder står stille på transportområdet.

De synspunkter, som hr. Holmberg fremførte fra min samtale med Landsforeningen Danske Vognmænds blad, er der vist ikke grund til at fordybe sig i her. Jeg går ud fra, at det ærede medlem er enig i, at hvis man i dag skulle bygge et transportsystem op, var vi her i Danmark næppe begyndt at investere penge i jernbaner, medmindre vi som transitforbindelsesled ville føle os forpligtet til det. Der er ingen tvivl om, at det ville være muligt med lastbiler at klare det behov, vi har. Men nu har vi dette